

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1105/2022
22.08.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Немања Лукић, адвокат из ..., против тужене Пољопривредне школе „Јосиф Панчић“ са седиштем у Панчеву, чији је пуномоћник Ђорђе Папулић, адвокат из ..., ради поништаја решења о престанку радног односа и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3511/21 од 21.10.2021. године, у седници одржаној 22.08.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3511/21 од 21.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 406/18 од 30.03.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и поништено, као незаконито решење тужене број .. од 03.09.2018. године, којим решењем тужиљи престаје радни однос код тужене дана 31.08.2018. године на радном месту наставника ..., са пуним радним временом, што је тужена дужна да призна и трпи. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде за неисплаћене зараде, за период од септембра 2018. године до августа 2019. године исплати појединачно одређене месечне износе са законском затезном каматом почев од датума доспелости до исплате, као у садржају тог става, као и да у корист тужиље изврши уплату доприноса за обавезно социјално осигурање на те износе и то доприносе пензијског и инвалидског осигурања Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, доприносе здравственог осигурања РФ за здравствено осигурање и доприносе осигурања за случај незапослености Националној служби за запошљавање. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован преостали део тужбеног захтева тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да тужиљу врати на рад и распореди на радно место наставника ..., са пуним радним временом, да јој на име накнаде за неисплаћене зараде за период од септембра 2019. године до октобра 2020. године исплати појединачно одређене месечне износе, са законском затезном каматом почев од датума доспелости до исплате, као у садржају тог става, као и да у корист

тужиље изврши уплату доприноса за обавезно социјално осигурање на те износе и то доприносе пензијског и инвалидског осигурања Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, доприносе здравственог осигурања РФ за здравствено осигурање и доприносе осигурања за случај незапослености Националној служби за запошљавање. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужилји на име трошкова поступка плати 317.000,0 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3511/21 од 21.10.2021. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда у делу става трећег изреке, у делу којим је одбијен, као неоснован тужбени захтев тужилје за распоређивање на радно место наставника ..., са пунм радним временом и тужба тужилје у том делу одбачена. Ставом другим изреке, потврђена је првостепена пресуда у преосталом делу става трећег изреке, а жалба тужилје у том делу одбијена, као неоснована. Ставом трећим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужене и потврђено решење о трошковима поступка садржана у ставу четвртим изреке првостепене пресуде. Ставом четвртим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, и то одлуке садржане у ставу првом, другом и четвртим изреке, тужилја је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) и утврдио да ревизија тужилје није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилја је уговором о раду број .. од 30.08.2012. године, код тужене засновала радни однос за обављање послова радног места професор ..., на одређено време, до преузимања запослене, односно до коначности одлуке о избору кандидата по конкурс. Анексом уговора о раду број .. од 21.08.2018. године са применом од 03.09.2018. године уговорено је да радни однос тужилје на одређено време може трајати најкасније до 31. августа текуће школске године. Решењем тужене број .. од 03.09.2018. године тужилји је престао радни однос код тужене 31.08.2018. године. У образложењу решења наведено је да је Министарство просвете, науке и технолошког развоја дало мишљење 04.12.2017. године, према коме је потребно да школа поступа у складу са чланом 155. став 3. тачка 3. Закона о основама система образовања и васпитања, којим је прописано да изузетно, установа без конкурса може да прими у радни однос на одређено време лице до преузимања запосленог односно до коначности одлуке о избору кандидата по конкурс за пријем у радни однос на неодређено време, а најкасније до 31. августа текуће школске године, да је директор тужене одлуком број .. од 31.08.2018. године одредио са којим лицима ће закључити уговор и да је одлучио да са тужилјом не закључи нови уговор о раду. Тужилја је против наведеног решења изјавила жалбу Школском одбору, о којој није одлучено. Висина потраживања утврђена је вештачењем.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили, као неоснован тужбени захтев тужиле за враћање на рад, са којих разлога су неосновани наводи ревизије тужиле о погрешној примени материјалног права.

Чланом 37. став 1. Закона о раду прописано је да уговор о раду може да се закључи на одређено време, за заснивање радног односа чије је трајање унапред одређено објективним разлозима који су оправдани роком или извршењем одређеног посла, или наступањем одређеног догађаја, за време трајања тих потреба. Ставом 2. истог члана прописано је да послодавац може закључити један или више уговора о раду из става 1. овог члана, на основу којих се радни однос са истим запосленим заснива за период са прекидима или без прекида који не може бити дужи од 24 месеца. Чланом 175. став 1. тачка 1. истог закона, прописано је да радни однос престаје истеком рока за који је заснован.

Чланом 155. став 3. тачка 3. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“, бр. 88/2017, 27/2018), прописано је да, изузетно установа без конкурса може да прими у радни однос на одређено време лице до преузимања запосленог, односно до коначности одлуке о избору кандидата по конкурсном за пријем у радни однос на неодређено време, а најкасније до 31. августа текуће школске године. Према ставу 10. истог члана, радни однос на одређено време не може да прерасте у радни однос на неодређено време.

Тужиле је уговором о раду од 30.08.2012. године, код тужене засновала радни однос за обављање послова радног места професор ..., на одређено време, до преузимања запослене, односно до коначности одлуке о избору кандидата по конкурсном, а анексом уговора о раду од 21.08.2018. године са применом од 03.09.2018. године уговорено је да радни однос тужиле на одређено време може трајати најкасније до 31. августа текуће школске године. То следи да је наведеним уговором односно анексом уговора утврђен почетак и завршетак радног ангажовања тужиле код тужене, односно крајњи рок радног ангажовања тужиле. С обзиром на то да је анексом уговора о раду од 21.08.2018. године уговорено да радни однос тужиле на одређено време може трајати најкасније до 31. августа текуће школске године, то је радни однос тужиле код тужене сагласно напред цитираним одредбама члана 37. и члана 175. став 1. тачка 1. Закона о раду престао 31.08.2019. године, истеком рока на који је анекс уговора закључен, због чега нису испуњени услови да се обавезе тужена да тужилу врати на рад. С тим у вези без утицаја су на другачију одлуку наводи ревизије да у ситуацији када је поништено, као незаконито решење тужене од 03.09.2018. године, којим решењем је утврђено да тужиле престаје радни однос код тужене 31.08.2018. године на радном месту наставника ..., са пуним радним временом, да су испуњени услови за враћање рад.

Стога су правилном применом материјалног права правилно одлучили нижестепени судови када су одбили, као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да је врати на рад, а тим у вези и правилно одлучили када су одбили, као неоснован тужбени захтев тужиле за накнаду штете у виду неисплаћених зарада и неуплаћених доприноса за обавезно социјално осигурање за период од септембра 2019. године до октобра 2020. године.

Супротно наводима ревизије, правилно је одлучио другостепени суд када је одбацио тужбу у делу којим се тражи распоређивање на радно место наставника ... са пуним радним временом, с обзиром да је у надлежности послодавца да одлучује о распоређивању запослених, па је побијана одлука правилна и у овом делу.

Са напред наведених разлога, Врховни суд је применом члана 414. став 1. ЗПП одлучиоо као у изреци.

**Председник већа-судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић